

Drak a hlad

Byl král, byl princ, byl drak. Drak křup princ a král fuč. Drak lez dál, zas by žral. Hle pes. Pes fuč. Drak zas lez dál. Drak bác, zle z psa, drak blil. Drak chce pít, ale tam hoch má luk a šíp. Drak srk, pak ho šíp pích a drak chcíp.

Filip Solanský

Pes a vlk

Mám psa. Pes šel ven. Hop, přes plot. Pes je pryč. Jde přes les. „Vrrrr“, řek vlk. „Haf“, řek pes a klek. Vlk a pes šli. Šli přes ves. Já se lek. Kde je ten můj pes? Byl to mžik. Pes a vlk šli ke mně zpět. Jsem rád, že je se mnou pes i vlk.

Nikola Bajerová

Vlk

Žil vlk, tam kde je les. Byl chlad. Vlk měl hlad. Šel tam, kde byl chlap. Muž vzal zbraň. Vlk ale zdrh. Muž měl vztek, a tak tam dal past. Vlk se chyt, pad a chcíp. Muž byl rád.

Tomáš Striček

Myš, pes a pán

Za myš, leh si pes. Myš drap, sek, pes štěk. Na to řek pán, že se moc lek. A tak ten pán buch na myš, pes štěk, jak bič – myš pryč. Pes taky fuk. Pán měl klid.

Alex Kubín

Pes a kost

Mám psa. Můj pes je zlý. Dal jsem mu kost. Můj pes měl kost a ne a ne mi ji dát zpět. Pes měl hlad a kost je fuč. Kde je ta kost? Pes na to: „Haf, Haf.“ Já vím, že kost sněd. A tak jsem řek: „Zlý to pes!“ Pes štěk. Pes má kost rád. Ale kdo řek, že ji smí sníst? Já ne! Tak kdo? Můj pes.

Radek Juříček

Had

Žil had. Ten had měl hlad. Měl chuť na myš. I tu šla myš a had šel blíž. A hned ji sněd. A byl moc rád, že ta myš, šla blíž a on ji sněd.

Michaela Chovancová

Drak

Co to tu žhne? Kde se vzal ten hluk, ten křik, ten řev? Mám strach, i tak jdu dál. Mám zbraň. Mám meč a štít. Tak nač ten strach? Zas ten řev. Co to jen je? A ten žár, kde se vzal? Je tu zeď a o kus dál drak. Můj meč švih a drak je R.I.P.

Tomáš Vencel